

Ks. JÓZEF KRUKOWSKI

DR ŚW. TEOLOGII, PROBOSZCZ KOŚCIOŁA ŚW. FLORIANA W KRAKOWIE

KAZANIE
NA PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY
1894
O TRZECH ZACHODACH SŁOŃCA
W ŻYCIU LUDZKIM

KRAKÓW 2021

www.ultramontes.pl

Kazanie

na Poniedziałek Wielkanocny 1894

O trzech zachodach słońca w życiu ludzkim

Ks. JÓZEF KRUKOWSKI

DR ŚW. TEOLOGII, PROBOSZCZ KOŚCIOŁA ŚW. FLORIANA W KRAKOWIE

Zostań z nami, Panie, bo się ma ku wieczorowi i dzień się już nachylił. Łk. 24, 29.

Podróż dwóch uczniów do Emaus – to obraz życia naszego. Każdy z nas idzie drogą życia swego, którą mu Bóg wytknął; jeden krótszą, inny dłuższą, jeden równą, drugi wyboistą, a wszyscy zdążamy do jednej mety; a w głowach naszych pełno jest *myśli* i *planów*, a w sercach naszych pełno jest *uczuć*.

Pan Jezus zawsze jest z nami; światłością *wiary* nam przyświeca, *łaską* swoją nas pokrzepia, przez *Kościół* nam przewodniczy; jest przy nas w *szczęściu*, nie opuszcza nas w *nieszczęściu*.

Ale pókiśmy w drodze, nie widzimy Go, nie poznajemy Go; aż dopiero gdy zdążym tam do gospody niebieskiej i zasiędnę u stołu Baranka, wtenczas Go poznamy, gdy twarzą w twarz Nań patrzeć będziemy.

W tym życiu doczesnym najczęściej tak bywa, jak na dworze; raz pogoda i jasno, to znowu słońce i ciemno; są chwile powodzenia, lecz są też i chwile, w których się nam zdaje, jakoby od nas Bóg odchodził łaską swoją, jakoby nas opuszczał pociechą i pomocą swoją, jakoby nas ogarnąć miała noc zwątpienia, smutku, małoduszności, w których to chwilach nam wołać z uczniami potrzeba: *Zostań z nami Panie*. Trzy są takie chwile w życiu naszym:

I. Gdy zachodzi słońce *szczęścia* naszego

II. Gdy zachodzi słońce *wiary*

III. Gdy zachodzi słońce *życia*.

I o tym ku większej etc. *Ave Maria*.

I.

Miło nam słodko i wesoło iść za Chrystusem, kiedy nam szczęście sprzyja i dobrze się nam wiedzie i zdrowie nam służy; kiedy się dzieci chowają, cieszym się widokiem rodziców, grono licznych przyjaciół nas otacza, honory i zaszczyty się sypią. O wtedy mówimy: *Jaki to Bóg dobry!* jak tam dobrze musi być w niebie, kiedy ta *ziemską pomyślność* nas tyle uszczęśliwia.

Ale niestety; nic trwałego na świecie; fortuna kołem się toczy; jeden *przypadek* może nas wyzuć z majątku; (nawiedzi) choroba ciężka i długotrwała, powali o łóżko boleści, rodzice nas odumrą; przyjaciele nas opuszczą lub zdradzą, śmierć zabierze najdroższe dziecię; gwiazdy szczęścia nam zajdą; piękne nadzieje nas zawiodą; słońce powodzenia poczyna się ściemniać; łódka życia chwiać się poczyna pod brzemieniem nieszczęścia, smutków, kłopotów i trosk. Cóż wtedy począć? Czy wolno wołać do Pana: *Zostań z nami, bo słońce szczęścia nam zachodzi!* Nie tylko wolno prosić o oddalenie złego, ale i należy prosić o pomyślność; bo trochę szczęścia każdemu potrzeba, bo człowiek do szczęśliwości stworzony, bo ciągła niedola łamie najtęższe umysły (duchy), bo

człowiek w nieszczęściu może się zachwiać w wierności ku Bogu i wpaść w rozpacz. My, co prawda, do tego zdążać, tak się usposobić powinniśmy, żebyśmy wszelkie straty doczesne i wszelkie zmiany losu spokojnym przyjmowali umysłem, z tą świętą Jobową rezygnacją: *Bóg dał, Bóg wziął, co się Bogu podobało, to się stało: niech będzie imię Pańskie błogosławione*. Ale takich dzielnych dusz jest mało i takiej doskonałości nie od każdego domaga się Bóg.

My wiemy to z wiary, że chociaż nas wszystko ziemskie opuści i wszystkie gwiazdy szczęścia zagasną, to przecież pozostanie Bóg, który za to krótkie przemienne szczęście da nam nieprzemienne dobra wiekuiste – a przeto tym goręcej wołać powinniśmy w niedoli: *Zostań Panie z nami! i choćbyś mnie Panie zabił, w Tobie ufać będę!* boś Ty nasza siła i podpora, *w Tobie nadzieję miałem, niech nie będę zawstydzony na wieki* (Ps. 30, 2; 70, 1).

A czy nas Pan wysłucha? – O tak! Bo kiedy dobry nasz Jezus wysłuchał prośby uczniów i został z nimi, toć wysłucha i nas, bo powiedziano w Psalmie 85, 3: *"W dzień ucisku mego wołałem do Ciebie i wysłuchałeś mnie"*.

II.

Drugą taką chwilą jest, gdy słońce *wiary* zachodzi. Czym słońce dla ziemi, tym wiara dla duszy człowieka. Słońce *rozlewa* światło i *ciepło*; wiara rodzi w nas *prawdę, pociechy i cnoty* chrześcijańskie. Ona *oświeca* ścieżki żywota, chroni od zboczeń, jest pewnym *przewodnikiem* na drodze do nieba, *mistrzynią cnót i zasług* na żywot wieczny, *osłodą goryczy, podporą i siłą tam nawet, gdzie rozum ustaje*, największym skarbem w życiu i przy zgonie. Jak długo światło wiary nam przyświeca, tak długo życie jest szczęśliwe i błogosławione.

Ale za dni naszych, niestety, wiele jest takich, co wiarę stracili do szczętu. Dla nich światłem i przewodnikiem nie są *prawdy wiary*, lecz *marne nauki światowe*. U innych światło wiary jest mdłe, słabe i bliskie wygaśnięcia. Jeszcze u innych wiara to ziarno martwe, nieplodne, nie rodzi owocu. Nie dbają o chrzest dzieci, nie chodzą na Mszę św., do spowiedzi, do Komunii, zaniedbują modlitwy, posty i jałmużny. Niedowiarstwo wciska się do *serca*, a serce je tym łatwiej przyjmuje, tym pochopniejsze, bo skażone *pychą, samolubstwem i zmysłowością*. Potrzeba nam wołać: *Panie, zostań z nami, bo słońce wiary zachodzi!*

Gdy słońce zajdzie, ziemię pokrywa *ciemna noc*. Gdy słońce wiary się pochyli, ciemność i zmrok osiada duszę. Bez wiary dusza nie ma jasnego poznania. Niedowiarstwo dzisiejsze dochodzi do *ciemności pogaństwa*. Dla niedowiarka człowiek jest bez *duszy, materią, zwierzęciem*. Ateusz przeczy osobowości i nieśmiertelności duszy, przeczy nawet istnieniu samego Boga. Czym ziemia bez ciepła słonecznego, tym serce człowieka bez wiary. Odejm słońce, a wszystko, co rośnie, zmarnieje, *obróci się w lód*. Gdy zajdzie słońce wiary, ginie wszystka *cnota*, buja same zielsko występku, człowiek tarza się w błocie cielesności, szuka jeno zabawy, uciechy, rozkoszy, brnie w niej po uszy, aż do *przesytu życia*, a za nim idzie rozpacz i samobójstwo! W duszy bez wiary *ciemno*, a w sercu *zimno*. I oto przy końcu stawa człowiek u brzegu morza wieczności, a tam nie widzi, nie znachodzi żadnej łodzi, którą by się przeprawił na drugi brzeg do portu szczęśliwego, bo napisano w Piśmie św. Hebr. 11, 6: "*Bez wiary niepodobna jest Bogu się spodobać. Bo przystępującemu do Boga potrzeba wierzyć, że jest i że jest oddawcą tym, którzy Go szukają*". A Zbawiciel nasz Jezus u Jana 14, 6 wyrzekł: *Żaden nie przychodzi do Ojca (sam) jeno przeze mnie*. Więc w tej ciemności nie widzi inszej łodzi, tylko chyba łódź rozpacz, która go wiezie w krainę rozpacz, gdzie *ciemności zewnętrzne, płacz i zgrzytanie zębów* – gdzie *robak nie umiera, a ogień nie gaśnie*. Więc kiedy patrzym, jak słońce wiary u wielu zapada, a niedowiarstwo się zewsząd wciska ze swymi okropnościami, z głębi serca nam wołać wypada: *Zostań Panie etc.*, zostań z nami przez *wiarę*, jakieś był ongi z Ojcami naszymi, odbierz nam wszystko, tylko wiary nam nie odbieraj. *Przymnóż nam wiary* chociażby tyle, co ziarno gorzyczne i nie oddawaj dziedzictwa Twego na hańbę i urąganie nieprzyjaciół Kościoła świętego i wrogów zbawienia.

III.

Trzecią chwilą, gdzie nam potrzeba gorąco wołać do Pana, aby z nami pozostał, jest: *gdy słońce życia zapada, gdy się życia koniec zbliża*. Zwyczajny bieg życia podobny jest do biegu słońca w przeciągu *dnia*. Słońce wschodzi rano – w południe stoi wysoko, a wieczorem zachodzi. Toż i człowiek ma swój *poranek* życia – w *południe* życia staje u szczytu – a potem *schyłek* – toczy się prędko na dół, aż wreszcie zapada w grób. U jednych ten wieczór życia nadchodzi prędej – u drugich później, a jednak nadejdzie u wszystkich z pewnością.

Dopóki człowiek młody, zdrowy, czerstwy, szuka pociechy, pomocy w dobrach ziemskich, w rozkoszach, zaszczytach, protekcji przyjaciół; wciąż się czegoś spodziewa, wciąż za czymś goni i ciągle się łudzi. Nieraz zapomni o Bogu, o modlitwie, o Jego dobrach i łaskach sakramentalnych. Ale gdy się słońce życia nachyli, gdy się zaczną odzywać defekty i dolegliwości starości, gdy Pan Bóg zapuka do nas przez obłożną chorobę, z której nie ma wyjścia, gdy wszystko, co ziemia dać może, jak cień, jak mgła na słońcu ucieka od człowieka; wymyka mu się z rąk majątek, rozwiewa jak plewa na wietrze, jak para lub dym marny, honory i sława, najtrwalsze węzły przyjaźni pękają – o wtedy poczyną poznawać, że jedyną, prawdziwą *pocieczą, pomocą jest Bóg, jest wiara*, że wiara *największym skarbem* w życiu i przy zgonie i poczyną wołać z Dawidem Ps. 70, 9: "*Nie opuszczaj mnie Panie, gdy ustanie moc moja*". A Pan Jezus najlepszy, jak pozostał z uczniami, pozostanie i z tobą, przyjdzie ze swymi łaskami w osobie sługi kapłana, w spowiedzi, Komunii i Ostatnim Namaszczeniu. I chociaż światło słoneczne ci się zmieni śród dnia jasnego, inne wyższe światło z drugiego świata wszędzie w duszy twojej i chociaż cię siły fizyczne opuszczą, Pan Jezus cię wzmocni, pokrzepi, napęlni otuchą, będzie ci towarzyszył w drodze do wieczności przez *czarną bramę śmierci* i doprowadzi cię do krainy, gdzie słońce nie zachodzi, do gospody wiekuistej, do uczyty niebieskiego wesela. A ci twoi krewni, twoi przyjaciele, co cię otoczą w ostatnich chwilach, jacy to *nieraz* ludzie nieczuli, nieużyci, którzy choremu katolikowi zwlekają ostatnią pomoc religijną i chociaż do kościoła mają 300-500 kroków i chociaż kapłani parafialni czuwają dniem i nocą gotowi do niesienia usługi chorym, oni nie dają znać pod pozorem, aby się chory nie *przestraszył*, aby snadź sobie śmierci nie *przyspieszył*, dadzą ci umrzeć bez świętych Sakramentów, wyprawią cię na drugi świat bez Pana Jezusa. – Ten wystraszony chory, którego chwile są policzone, który każdy cień życia chwyta, miałby się przestraszyć kogo? Najśłodsze Jezusa, twego najlepszego Przyjaciela i Boga, to więc taka śmierć bez religijnej osłody miałaby być lekszą i zbawienniejszą, niżeli ta, na łonie Chrystusa i Kościoła? O nigdy! Przenigdy! Od takich przyjaciół zachowaj nas Panie! Tych przyjaciół każdy z nas odejdzie i zostawi – i oni cię odejdą i zostawią na marach – ale Ty Panie nasz drogi zostań z nami i nie opuszczaj nas. Zostań z nami gdy nas *szczęście* opuści, zostań, gdy *słońce* wiary się nachyli. Zostań – *gdy słońce życia nam zajdzie*, boś Ty powiedział: Obj. 14, 13, *Błogosławieni, którzy w Panu umierają, albowiem uczynki ich idą za nimi...* Jan 11, 25: *Jam jest żywot i zmartwychwstanie, kto wierzy we mnie, ten choćby umarł, żyć będzie.*

Jan 6, 55: *Kto pożywa ciało moje i pije krew moją, ma żywot wieczny, a ja go wskrzeszę w ostatni dzień. Amen.*

Ks. Józef Krukowski

Dwanaście kazań, po cztery na największe uroczystości P. Jezusa i jedna homilia na Poniedziałek Wielkanocny, przez ks. Józefa Krukowskiego, Dra Św. T. Proboszcza kościoła św. Floriana. Na pamiątkę misji na Kleparzu odprawionej w marcu 1897. (Czysty dochód na restaurację kościoła św. Floriana). Kraków 1897, ss. 24-29. (1)

Przypisy:

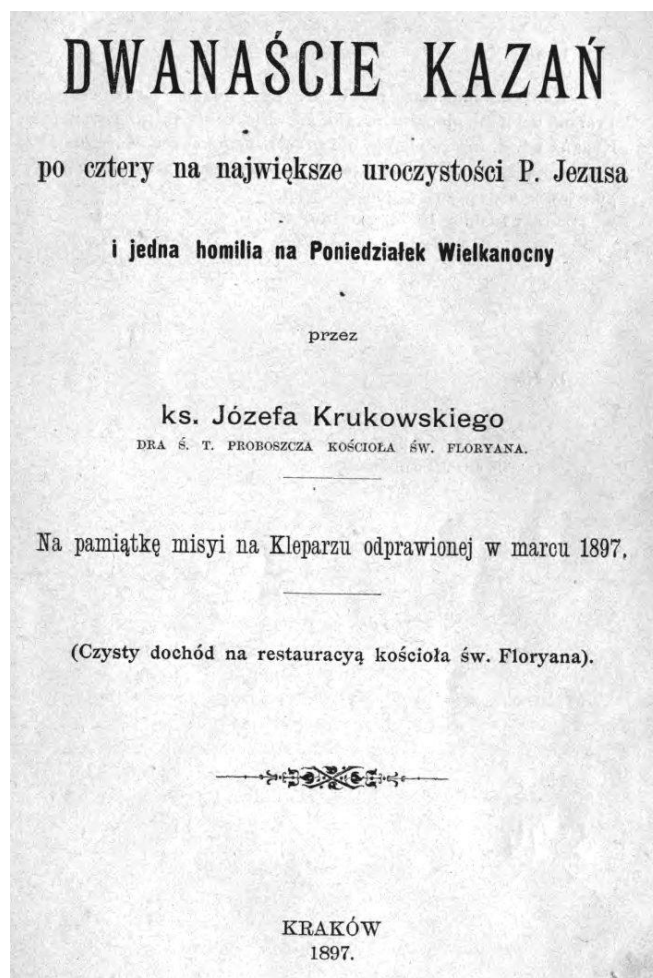
- (1) Por. 1) Ks. Józef Krukowski, a) [*Dwanaście kazań, po cztery na największe uroczystości Pana Jezusa i jedna homilia na Poniedziałek Wielkanocny.*](#) b) [*Perykopy ewangelijne niedzielne i świąteczne.*](#)
- 2) Ks. Jakub Wujek SI, a) [*Krótkie nauki homiletyczne na niedziele i uroczystości całego roku.*](#) b) [*Postylla Mniejsza, to jest krótkie kazania, albo wykłady św. Ewangelii na każdą niedzielę i na każde święto wedle nauki samej prawdziwej Kościoła św. powszechnego dla ubogich kapłanów i gospodarzów i pospolitego człowieka.*](#) c) [*Postilla Catholica... Iż zbory Lutrów, Kalwinów i innych Sektarzów, nie są Kościoły Pana Chrystusowe, ale Bożnice Szatańskie.*](#) d) [*Grzech żydów i heretyków przeciwko Duchowi Świętemu.*](#) e) [*Historia Męki Pana naszego Jezusa Chrystusa, Boga i człowieka prawdziwego, ze czterech Ewangelistów zebrana, na dziewięć części podzielona.*](#)
- 3) Ks. Piotr Skarga SI, [*Kazania na niedziele i święta całego roku.*](#)
- 4) Ks. Henryk Jackowski SI, [*Ewangelie niedzielne i świąteczne z objaśnieniami.*](#) b) [*Rozważ to dobrze! czyli Myśli zbawienne dla dobrych i złych.*](#)
- 5) Ks. Jerzy Patiss SI, [*Podręcznik do rozmyślań i kazań na niedziele całego roku \(Materiae meditationum et concionum ex Evangeliiis et Epistolis Dominicarum\).*](#)
- 6) Św. Pius V, Papież, [*Katechizm Rzymski według uchwały świętego Soboru Trydenckiego \(Catechismus Romanus ex decreto Concilii Tridentini\).*](#)
- 7) Ks. Michał Ignacy Wichert, [*Nauki katechizmowe o Składzie Apostolskim, Przykazaniach Boskich i Kościelnych, o Modlitwie Pańskiej i Sakramentach.*](#)
- 8) Ks. Kazimierz Naskręcki, a) [*Credo. Krótkie nauki o prawdach wiary katolickiej.*](#) b) [*Dekalog. Krótkie Nauki o Przykazaniach.*](#) c) [*Życie nadprzyrodzone. Krótkie nauki o Sakramentach świętych i modlitwie.*](#)
- 9) Ks. Antoni Krechowiecki, [*Nauki niedzielne. Skład Apostolski według Ewangelii i Ojców Kościoła.*](#)
- 10) Ks. Ignacy Czechowski, [*Krótkie kazania na niedziele i święta całego roku.*](#)
- 11) Ks. Piotr Ximenes, [*Krótki wykład świętych Ewangelii na niedziele i święta całego roku.*](#)

12) Ks. Antoni Chmielowski, a) [Rozmyślenia o pokucie i jej warunkach.](#) b) [Kwiateczki duchowne Ludwika Błozjusza, czyli nauki i rady do pobożnego życia chrześcijan.](#) c) [Maksymy świętego Ignacego.](#) d) [O ślepotcie duchownej.](#) e) [Nauka na niedzielę zapustną zwaną inaczej pięćdziesiątnicą, o uleczeniu niewidomego.](#) f) [Nauka na pierwszą niedzielę Wielkiego Postu, o poście.](#) g) [Nauka na trzecią niedzielę Wielkiego Postu, o działaniu złego ducha.](#) h) [Nauka na czwartą niedzielę Wielkiego Postu, o spowiedzi.](#) i) [Nauka na czwartą niedzielę Wielkiego Postu, o cudownym rozmnożeniu chlebów.](#) j) [Słowno o ks. Tomaszu Młodzianowskim.](#) k) [Krótki rys historii kościelnej.](#) l) [Homilie na niedziele i święta całego roku, miane w kościele Najświętszej Maryi Panny w Łęczycy.](#)

13) Ks. Leonard Goffine, [Książka do oświecenia i zbudowania duszy chrześcijańsko-katolickiej, czyli krótki wykład Lekcji i Ewangelii na wszystkie niedziele i święta wraz z wynikającą stąd nauką wiary i obyczajów i gruntownym wyjaśnieniem roku kościelnego...](#)

14) Abp Stanisław Karnkowski, Prymas Polski, a) [Kazania o chwalebnej Eucharystii.](#) b) [O wieczerzy Zborów Luterskich, Pikardskich, Zwinglińskich, Kalwińskich i Nowochrześcijańskich.](#) c) [Odezwa do Duchowieństwa całej Prowincji Gnieźnieńskiej.](#)

(Przyp. red. *Ultra montes*).

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXXI, Kraków 2021